

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Piet De Meuter, René Bemers en Anthony De Schryver maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Ibr en bvd

op bedrijfsniveau aanpakken

'Moet ik nu ook niet eens wat met bvd en ibr gaan doen?'; vroeg een vleesveehouder aan mij, nadat wij samen nog even tevreden keken naar het pasgeboren kalf dat werd afgelikt door de moeder. Deze veehouder was ook op de informatieavond van onze praktijk geweest; daar hadden we de bestrijding van zowel ibr als bvd besproken. Voor hem was het wel duidelijk geworden dat langer afwachten niet erg zinvol meer was en ook de verantwoordelijkheid naar de omliggende melkveebedrijven, die inmiddels volop bezig zijn om vrij te worden, was een belangrijk argument. Hoe wordt dit in de praktijk aangepakt en blijven de kosten te overzien? Voor bvd is screenen eenvoudig via speciale oormerken waarmee tijdens het indoen ervan ook een biopt wordt genomen. Dit biopt wordt opgestuurd naar een laboratorium en daar onderzocht op bvd-virus. Vervolgens is het verstandig om de dieren voor het dekseizoen te beschermen tegen bvd-virus met een enting, zo wordt het ontstaan van mogelijke dragers voorkomen. Voor ibr is er geen geleidelijke weg mogelijk voor vleesvee om vrij te worden. De korte klap om vrij te worden is bloed tappen van alle diereindie ouder zijn dan één jaar. Eventuele positieve dieren moeten worden afgevoerd om vrij te worden. Een andere, en momenteel de meest populaire, aanpak is het vaccineren van de runderen tegen ibr, zelfs in combinatie met bvd is mogelijk.

De medische term **aanpak ibr en bvd**

Ibr en bvd zijn in veel landen nog steeds erg actuele rundveeziekten. Ibr behoort tot de herpesvirusfamilie en als een rund eenmaal is geïnfecteerd, blijft het drager in de aangezichtszenuwknop. Bij verminderde weerstand kan zo'n rund dus weer virus uitscheiden en andere dieren infecteren. Denk hierbij aan de koortslip bij mensen, een aandoening die eveneens bij de groep herpesvirussen hoort.

Positieve runderen zijn alleen door melk- en/of bloedonderzoek op te sporen. Eenmaal positief, dan blijft dat zo de hele levensduur. Aanvoeren van positieve runderen kan dus grote gevolgen hebben en daarom is aankoopscreening op ibr (en bvd) in veel landen al verplicht.

Voor bvd, een virus uit de groep van de pestvirussen zoals de klassieke varkenspest, ligt de nadruk op het opsporen van dragerdieren. Deze dragers ontstaan als een rund besmet wordt met bvd-virus en op dat moment ook net drachtig is. Daarom bestaat de aanpak hier dus ook uit het opsporen van dragers door middel van bloedonderzoek of een oorbiopt. Verder is het zinvol om voor het dekseizoen of de inseminatie de runderen te vaccineren tegen bvd. De huidige beschikbare vaccins laten een prima oplossing voor verschillende bedrijfsvoeringen toe. De veehouder uit dit verhaal vaccineerde al tegen ibr en gaat dit combineren met bvd. Tevens beginnen we met de oorbiopten en van eventuele aankopen wordt bloed getapt.